

(reportáž z koncertu souboru Kakofon a Oktet v Baráčnické rychtě)

Není to tak dávno, co mě pan Jiří Suchý vyvedl z omylu. Přiznal se, že si dlouho myslel, že označení a capella se rovná zpěvu bez doprovodu orchestru. Jenže pravý význam tohoto výrazu spočívá v hraní v kapli, kde nebylo možné používat nástroje, ale jen lidský hlas. Lidský hlas je nádherný a spojí-li ke zpěvu více krásných hlasů, je vytvořen nesmrtelný zážitek.

Svět je malý a tak jsem se na letošním festivalu FOLKomín poznal s Dominikem Fellnerem, který vede soubor s poněkud ironickým názvem **Kakofon**. Soubor zpívá od roku 1996, v roce 2006 vydal CD s názvem **Pod vlivem** a krom účinkování v zahraničí sbírá i ceny v soutěžích. Dominik mě pozval na koncert souboru v Baráčnické rychtě 23. října letošního roku. Baráčnická rychta, krom toho, že patřila a patří jednomu spolku, který přežil jako jeden z mála únor 1948, je jedním z posledních skanzenů na Malé Straně, jak jsem ji znal před mnoha lety. Malá Strana se stala souborem ulic přecpaných cizinci, plná předražených restaurací, v nichž jsme kdysi dávno zapíjeli zkoušky. Baráčnická rychta má v sobě ještě rysy "trošku zaplivané patiny" a vždy mě vrací o pár let zpátky.

Kakofon ale nebyl na vysokém jevišti před narvaným sálem sám. S Kakofonem se střídal soubor **Oktet**, který měl rozhodně více členů než osm. Repertoár obou pěveckých těles vychází z podobných kořenů: spirituály, standardy, lidové písně či jiný, spíše populární, repertoár. V čele Oktetu stojí sympatická blond dirigentka Sylva. Oktet, podobně jako řada jiných souborů, včetně mladé šestice Toast Singers (Toasti již s Kakofonem spolupracovali) vychází mimo jiné ze stylu švédské smíšené pětky Real Group. Jako první zněla píseň *Eleonor Rigby* z alba Beatles Revolver a pak již styl střídal styl a skladba střídala skladbu. Večer byl moderován střídavě jedním členem souboru, který právě nezpíval.

V další části programu téměř zaplnil jeviště **Kakofon** ve žlutých tričkách. Z jeho repertoáru mě zaujala například úprava chodské lidové písně

Na rozloučení

s fantastickou koloraturou zpěvačky jménem Bára, se kterou se ale soubor loučil a zaplnil její náruč růžemi. Dále mi Kakofon opravil můj mylný názor na píseň

La mulher

rendeira

zpívanou portugalsky. Kdysi dávno, v padesátých letech minulého století, byla u nás velmi populární díky interpretaci souboru Kučerovci, či brněnského zpěváka Karla Dudy. Vždy jsem myslel, že originál je španělský, ale je z brazilského filmu O Cangaceiro (Bandita) z roku 1953, takže portugalská je namístě. Znely písně v angličtině, mimo jiné i soubor písní skupiny Abba, nádherná

Autumn Leaves

A capella nezní jen v kapli

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Čtvrtek, 06 Listopad 2008 04:00

, standardy jako

Brasil

,

Sweet Georgia Brown

. Legendární

Battle of Jericho

rozdělil soubor na ženskou a mužskou část a došlo ke skutečné "bitvě" na jevišti. A tak píseň střídala píseň, Kakofon střídal Oktet a Oktet střídal Kakofon. Společným jmenovatelem byla radost na jevišti přenášená do narvaného hlediště a zpět. Oba soubory patří ke špičce žánru a capella, s nimiž jsem se zatím setkal. Nezbývá než obdivovat práci s lidským hlasem i hlasy samotné. Velmi rád se s oběma soubory ještě setkám.